

товаром и остатком товаров на конец месяца расходов на рекламу остается на счете 44 «Расходы на продажу» в виде остатка.

Список использованных источников

1. Положение по бухгалтерскому учету «Расходы организации» (ПБУ 10/99). Приказ Минфина РФ от 06.05.1999 г. №33н.
2. План счетов бухгалтерского учета финансово-хозяйственной деятельности и Инструкция по его применению. Приказ Минфина РФ от 31.10.2000 . №94н.

Рогожкіна В. В.

ст. гр. ОМОм – 11,

Науковий керівник: Саченко С. І., к.е.н., доцент,

кафедра аудиту, ревізії та аналізу,

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ЗА МСФЗ

В сучасних умовах розвитку економіки важливим фактором успішного функціонування підприємства є його забезпеченість необоротними активами, а також ефективно їх використання.

В українському законодавстві відсутнє поняття «необоротні активи». Відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», «необоротні активи – всі активи, що не є оборотними». Необоротними активами є активи, період корисного використання яких перевищує один рік. До необоротних активів належать: основні засоби, інші необоротні матеріальні активи, нематеріальні активи, довготермінова дебіторська заборгованість та інші необоротні, довготермінові фінансові інвестиції, капітальні інвестиції, активи [1].

Немає сумніву, що склад необоротних активів доволі різноманітний, а тому вони потребують правильного формування деталізованої інформації про склад необоротних активів на підприємстві та порядок їх використання і для цього потрібно, насамперед, правильно їх класифікувати. В обліковій системі України найбільш поширеними ознаками класифікації необоротних матеріальних активів є: за галузевою ознакою; за функціональним призначенням; за використанням; за ознакою належності; за видами тощо. Підсумовуючи наведене вище можемо побудувати наступну схему класифікації необоротних активів за рядом ознак [2].

Поняття «необоротні активи» у зарубіжній обліковій практиці позначається різними термінами: власність, матеріальні активи, постійні активи; споруди і обладнання тощо. Національні стандарти бухгалтерського обліку вдосконалювались та опрацьовувались з врахуванням міжнародних стандартів фінансової звітності, саме тому П(С)БО на рахунок обліку необоротних активів має ряд спільних моментів та етапів з МСФЗ.

Класифікація необоротних активів в зарубіжних країнах відбувається таким чином: матеріальні довгострокові активи, нематеріальні довгострокові активи, довгострокові фінансові інвестиції [3].

Облік та оцінка сучасного стану обліку необоротних активів в Україні має багато спільного із світовою практикою та відповідають вимогам міжнародних стандартів

бухгалтерського обліку і звітності, проте, мають певні відмінності та розбіжності спричинені особливістю української економіки.

Необоротні активи (або ліквідаційні групи), утримувані для продажу, спочатку визнаються за нижчою з вартостей: балансовою вартістю або справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж. Якщо очікується, що продаж здійснюватиметься понад один рік, то витрати на продаж оцінюються за дисконтованою вартістю. Збільшення витрат на продаж з часом відображається у Звіті про прибутки та збитки як фінансові витрати. Безпосередньо перед первинною класифікацією активу (або ліквідаційної групи) балансова вартість активу повинна оцінюватися відповідно до належних МСФЗ. Згідно з МСФЗ 5 після переоцінки ліквідаційної групи балансову вартість будь-яких активів і зобов'язань, які входять до ліквідаційної групи, не слід переоцінювати доти, поки не буде повторно оцінено справедливу вартість за мінусом витрат на продаж. За будь-якого списання активу до справедливої вартості за мінусом витрат на продаж визнається збиток від знецінення відповідно до МСБО 36.

Порівняння організації обліку необоротних активів у зарубіжних країнах з українським досвідом вказує на необхідність внесення змін до національних стандартів обліку з метою приведення їх у відповідність з міжнародними стандартами. За умов розвитку інформаційних технологій та глобалізації підприємницької діяльності, завданням українських підприємств є повна автоматизація облікового процесу, зокрема й обліку необоротних активів, бо діяльність починається з придбання необоротних активів будь-якого суб'єкта господарювання і не може продовжуватись без їхнього використання, вони є особливим фундаментом кожного господарюючого суб'єкта [4].

Список використаних джерел

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України № 73 від 07 лютого 2013 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13/page5>.
2. Бутинець, Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік / Ф. Ф. Бутинець. – Житомир: ПП «Рута», 2000. – 607 с.
3. Лучко, М. Р. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах: [Навчальний посібник] / М. Р. Лучко, І. Д. Бенько. – К. : Знання. – 2006. – 311 с.
4. Яцишин, С. Р. Облік основних засобів: порівняння П(С)БО з МСФЗ / С. Яцишин, А. Матвійчук // Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль. Науковий журнал Тернопільського національного економічного університету. Випуск 23. – Тернопіль : Економічна думка, 2010. – С. 286-296. Режим доступу : <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17078>.
5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». Режим доступу <http://www.minfin.gov.ua>.
6. Лучко, М. Р.; Бенько, І.Д. Облік і фінансова звітність за міжнародними стандартами: навч. посіб., 2016. – Тернопіль: Економічна думка. – 360 с.